

دنیای هنرستان‌ها

میان آن‌هاست، توانست خودش را سر پا نگه دارد و حالا هم جزو قدرت‌های اقتصادی و صنعتی دنیا باشد. خیلی از کارشناسان معتقدند، نظام آموزش فنی و حرفه‌ای آن‌ها در جهان بهترین است. می‌خواهیم درباره آلمان و هنرستان‌هایش صحبت کنیم. پس در این شهر فرنگ همراه ما باشید.

آلمان کشوری است که از نظر صنعتی و اقتصادی همواره در جهان جزو کشورهای پیشرو شناخته می‌شود. اما این کشور در تاریخ خودش فراز و نشیب کم نداشته است؛ به‌خصوص از این نظر که در هر دو جنگ جهانی اول و دوم به‌طور مستقیم درگیر و یک طرف جنگ بوده و اتفاقاً در هر دو دوره هم طرف شکست‌خورده جنگ بوده است. بعد از انقلاب صنعتی در اروپا، کشور آلمان به دلیل اینکه یک کشور واحد نبود و تکه‌تکه بود، روند صنعتی شدن را حدود ۱۰۰ سال بعد از کشورهایی مثل انگلیس، فرانسه و بلژیک آغاز کرد، اما به دلیل برنامه‌ریزی‌های درست و سرمایه‌گذاری‌های صحیح در صنعت، گوی سبقت پیشرفت را از بقیه کشورها ربود؛ به‌طوری که در نیمه دوم قرن نوزدهم، یعنی ۱۲۰ تا ۱۷۰ سال پیش، تکمیل خط ریلی، اختراع اتومبیل توسط آقای کارل بنز و پایه‌گذاری صنعت خودروسازی در دنیا، ساخت کشتی، پیشرفت‌های اساسی در صنایع شیمیایی و... را رقم زد. آلمان تا قبل از جنگ جهانی اول در صنعت شیمیایی در دنیای همتا بود و نیمی از تجهیزات الکترونیکی دنیا را هم تولید می‌کرد. در سال ۱۹۱۴ میلادی، جنگ جهانی اول، که حدود چهار سال به طول انجامید، باعث فروپاشی اقتصاد آلمان شد.

هنرچوها در هر کشوری می‌توانند تضمین‌کننده موفقیت اقتصادی و پیشرفت آن کشور باشند. در شهر فرنگ شماره همراه، از هنرستان‌ها و حال و هوای هنرجویان چینی گفتیم. دیدیم که یکی از مهم‌ترین نقاط قوت اقتصاد چین، که در حال حاضر دومین اقتصاد بزرگ دنیاست و شتاب زیادی هم دارد، هنرستان و آموزش فنی و حرفه‌ای آن است. در این شماره می‌خواهیم از حال و هوای هنرستان‌های بزرگ‌ترین اقتصاد اروپا آگاه شویم؛ کشوری که حتی با وجود اینکه اقتصادش دو بار، تحت تأثیر جنگ‌های جهانی، تا مرز نابودی پیش رفت، اما با انجام کارهایی که باز هم رد پای آموزش فنی و حرفه‌ای در

آلمانی‌ها بعد از اتمام جنگ جهانی دوم اقدامات متنوعی برای بازسازی اقتصادی انجام دادند؛ از وضع قوانین گمرکی گرفته تا سرمایه‌گذاری‌های صنعتی. اما شاید مهم‌ترین سرمایه‌گذاری آن‌ها در جهت تأمین نیروی کار حرفه‌ای بود

@roshd_honarjo_adm

هزینه‌های شرکت در این کار از طریق بهرهوری نیروی آموزش دیده جبران می‌شود. اصناف و اتاق بازرگانی هم در تدوین استانداردهای آموزشی و از طرف دیگر قرارداد کاری نظارت و با دولت همکاری می‌کنند.

به وبگاه یکی از هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای به نام BERUFSSCHULE در آگزیبورگ آلمان سر زدیم. آن‌ها هشت رشته تحصیلی را پوشش می‌دهند که شامل، قصابی، فن‌ورزی دندان پزشکی، دستیاری آزمایشگاه شیمی، آرایشگری، فناوری چاپ، هتلداری، نانوائی و قنادی، و طراح رسانه می‌شود. تا به حال درباره رشته تحصیلی قصابی چیزی نشنیده بودم. آن‌ها درباره تهیه و نگهداری و فراوری گوشت، پختن گوشت و درست کردن محصولات مثل سوسیس و کالباس، کار کردن با تجهیزات صنعتی و ماشین‌های فراوری گوشت و ... آموزش می‌دهند. جالب بود.

به اذعان بسیاری از کارشناسان، نظام آموزش فنی و حرفه‌ای دوگانه آلمان در نوع خودش در جهان بهترین است. شما با این جمله چقدر موافقت می‌کنید؟ به ما پیام دهید

می‌نوشت

l. www.bs2-augsburg.de

آن‌ها شکست خوردند و باید غیر از جبران خرابی‌های بعد از جنگ، میلیون‌ها دلار هم به کشورهای پیروز جنگ غرامت می‌پرداختند. این اتفاق دقیقاً و حتی شدیدتر از جنگ جهانی اول، بعد از جنگ جهانی دوم هم افتاد. آلمان تا حدود ۷۰ سال پیش درگیر مشکلات ناشی از جنگ بود.

اما پس از آن روند بازسازی اقتصاد آلمان شروع شد. آن‌ها اقدامات متنوعی برای این بازسازی اقتصادی انجام دادند؛ از وضع قوانین گمرکی گرفته تا سرمایه‌گذاری‌های صنعتی. اما شاید مهم‌ترین سرمایه‌گذاری آن‌ها که هم در جهت تأمین نیروی کار حرفه‌ای بود و هم برای کاهش آمار بیکاری و در نتیجه کاهش فقر عمومی، سرمایه‌گذاری روی یک نظام آموزش فنی و حرفه‌ای بود.

نظام آموزش فنی و حرفه‌ای آلمان، معروف به «نظام آموزش دوگانه»، در سال ۱۹۶۹ (۵۵ سال پیش) در همان زمان‌هایی که آلمان شروع به بازسازی اقتصادش کرده بود، کلید خورد. در این نظام آموزشی که تحت حمایت و هدایت مثلث «دولت، اصناف و اتاق بازرگانی» است، دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه، اگر انتخاب کنند آموزش‌های کار ببینند، بعد از یک مرحله استعدادیابی، می‌توانند از بین حدود ۳۰۰ عنوان شغلی - آموزشی که دولت به آن‌ها معرفی می‌کند، یکی را انتخاب کنند تا در آن زمینه مشغول به تحصیل و کارآموزی شوند. شرکت‌های آلمانی هم نیازها و ظرفیت‌های خودشان برای جذب کارآموز را اعلام می‌کنند و دانش‌آموزان بعد از دیدن و بررسی ظرفیت شرکت‌هایی که با انتخاب رشته آن‌ها مرتبط بوده، یکی را انتخاب می‌کنند. در اینجا، طبق قانون آن شرکت، با دانش‌آموز قرارداد کارآموزی بسته می‌شود و به او دستمزد کارآموزی پرداخت می‌کنند.

در این دوره تحصیلی، دانش‌آموزان معمولاً هر هفته سه یا چهار روز را در شرکت مشغول کارآموزی و یادگرفتن مهارت‌های عملی و واقعی دنیای کار می‌شوند و یک یا دو روز را هم در مدرسه فنی و حرفه‌ای، دانش نظری همان رشته را که با نیازهای مهارت عملی منطبق است یاد می‌گیرند.

شرکت‌ها هم چون می‌توانند از این راه نیروی کار حرفه‌ای خود را آموزش دهند و از طرف دیگر موارد مورد نیاز کارشان را در مباحث آموزشی بگنجانند و در نهایت همیشه نیروی کار متخصص داشته باشند، از این طرح استقبال می‌کنند. آن‌ها این کار را هزینه‌کردن نمی‌دانند، بلکه به دید سرمایه‌گذاری می‌بینند. چنان‌که طبق آمارهای آلمان، حداقل ۶۷ درصد

نظام آموزش فنی و حرفه‌ای آلمان، معروف به «نظام آموزش دوگانه»، در سال ۱۹۶۹ (۵۵ سال پیش) در همان زمان‌هایی که آلمان شروع به بازسازی اقتصادش کرده بود، کلید خورد